

5085 3. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 5086

det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Rimestad). Ogsaa fra min Side beider jeg det fastholdt, at naar jeg har givet en Fortolkning af denne Anmærkning, hvorefter den ifølge sin Ordlyd ikke maatte anses for i og for sig at være saa generende for Administrationen, som den kunde se ud til, saa er dette ingenlunde en Hovedsag for mig. Jeg nævner det, fordi det ofte er et medbestemmende Moment til at fjerne en Bestemmelse, naar det maa erkjendes, at den ved sin Ordlyd siger noget Andet, end man virkelig har tilsigtet. Dette anfører jeg kun som et Incidentspunkt. Det, som for mig har været Hovedsagen, er Realiteten, at dette store og smukke Arbejde vil lide, naar Anmærkningen fastholdes, thi ogsaa jeg finder, at det maa være rimeligt og rigtigt, naar Anmærkningen bliver staaende, da at opfatte den, ikke efter dens Ordlyd, men efter dens Aand.

Ordføreren (Berg): Da jeg hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) udtale sig, fik jeg det Indtryk, at han ikke blot ikke havde været tilstede ved denne Sags anden Behandling, men heller ikke havde sat sig ind i selve Spørgsmaalet saaledes, som det foreligger for ethvert æret Medlem af Thinget. Det ærede Medlem maa nemlig være Bevistet skyldig for, at man efter Loven om Anleg af Diger paa Lolland og Falster skulde være forpligtet til at anvende et saa stort Beløb ud over det kalkulerede, for at føre Dæmningen over Nødhøfjorden. Den Forpligtelse for Staten kan det ærede Medlem ikke direkte udlede af denne Lov; men selv om saa var, selv om det kunde udledes af Loven, at Staten er forpligtet til denne Udgift, der er en Merudgift for Staten af 160,000 Rd., saa er han dog utvivlsomt aldeles uberettiget til at sige, at man, fordi man er forpligtet dertil, ikke til Afstaelsen kan knytte Betingelser af Hensyn til den Fordel, som Staten vinder ved Deltagelsen i Udgifterne. Det er det, vi sige ved denne Anmærkning. Nu sagde det ærede Medlem dernæst, og selvfølgelig har hans Efterfølger fra Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sindenburg) og den ærede Minister sluttet sig dertil, at Forslaget var uheldigt affattet. Der var en Debat om dette Spørgsmaal ved 2den Behandling. Jeg skal henvise dertil og tør dristigt udtale, at saaledes som Anmærkningen staa, vil Ingen kunne misforstaa den. Den ærede Minister vil ikke, undtagen at han maa kassere sin egen skriftlige Udtalelse, kunne paastaa, at Staten har Eiendomsret til den inddæmmede Nødhøfjord; han vil ikke, uden at kassere sin egen

skriftlige Tilstaelse til Digebestyrelsen kunne negte, at de andre Parter, der deltagte i den forrige Udgift, have efter Ministerens eget Ord Adkomst til at deltagte i de Fordele, som denne Dæmning over Nødhøfjord afgiver. Altsaa, den ærede Minister tror at kunne anfse sig berettiget til at tumle med det inddæmmede Areal, som han vil, og han har i Kraft af denne sin Myndighed paa Statens Vegne tilskrevet de vedkommende Parter og tilstalt dem Fordele, svarende til Statens; men desuagtet vil den ærede Minister gjøre gjældende, at de ikke have Medeiendomsret til disse Fordele. Ja, saa maa den ærede Minister sige det ene idag og det Andet imørgen; hans skriftlige Ord maa altsaa Intet betyde, eller han maa ved det ene Sted forlade det Standpunkt, som han har indtaget paa det andet Sted. De nuværende Jurister lade jo til næsten at kunne forklare saadanne Forhold paa de for os Sagsfolk besynderligste Maader, og de ville derfor i Overensstemmelse med den ærede Minister ikke finde det ubilligt, at Ministeren, efterat have givet de vedkommende Parter det Tilfagn — og troet at være berettiget til at give det — at de skulle have en Andel i de Fordele, der bleve indvundne, siden skulde kunne tage sit Ord tilbage og sige: Nei, Staten har fuld Eiendomsret over Arealerne. I fuld Overensstemmelse derfor med den ærede Ministers skriftlige Udtalelse og med den Forklaring, at Ordet „Medeiendomsret“ betød, forsaavidt det blev vedtaget af Rigsdagen, en Aerkjendelse fra Rigsdagens Side af Ministerens skriftlige Tilfagn til de vedkommende Parter om tilsvarende Afgang til Fordel, er Ordet „Medeiendomsret“ fuldstændig berettiget til at staa i Anmærkningen. Det var den ene Indvending, som de Herrer fandt maatte gjøres mod Anmærkningen; den anden var, at det var en u hensigtsmæssig Foranstaltning, der tilsigtedes ved Anmærkningen. Dette sidste Spørgsmaal skal jeg ikke nærmere komme ind paa; Anmærkningen er ikke indsat for at træffe den hensigtsmæssigste Foranstaltning, der kunde træffes, men indsat imod Ministerens Erklæring, at han kunde gjøre med det inddæmmede Areal, hvad han vilde. Nu mener det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds dernæst, at det Vandareal, der er indvundet ved Inddæmningen, er stillet under samme Forhold som andet Vandareal, hvorover Staten har Højhedsret, og som den kan give Andre Eiendomsret over ved Koncession. Dette Spørgsmaal er ligeledes tidligere drøftet, og jeg havde ikke ventet, at det ærede Medlem paany var kommen tilbage dertil. Altsaa, et ved betydeligt Tilfud fra Statens